

sunt expressè appellationi renuntiare, ita tenet Bald. in lege fin. §. fin. sub num. 7. versic. sed nunquid Procurator, C. de temp. appell. quam referens sequitur Franc. in dict. cap. ex ratione, sub numero 24. & in cap. interposita 70. §. ille denique, quæstione 6. num. 9. de appell. Escacia de appell. quæst. 17. limit. i. n. 89. & supra, qui n. 88. hoc extendit etiam ad Syndicos, ut nec possint 98 expressè appellationi renuntiare, quia est donare, ita Reginell. in tractatu de appell. §. 9. gloss. 1. c. 1. num. 13. verifico Syndicus.

99 Omnes igitur hujusmodi procuratores, & administratores requirunt speciale mandatum ad expressè renuntiandum: Mohed. decis. 3. alias 89. contra capitulum, versinem de appell. & per Cardin. Alex. ita tenet Escacia ubi proxime sub num. 90. ubi inter alias limitationes hanc adnotat in vers. quæstionis casus est, quod est nova, & magna, & justa causa, quæ sit talis, quæ veri 100 similiter dominus renuntiaret, poterit etiam expressè appellationi renuntiari, tenet etiam Cardin. Alexand. in cap. ex ratione 8. sub n. 18. vers. ex predictis, de appell. Philipp. Franc. in dict. cap. interposita 70. §. ille denique, q. 6. n. 9. in fin. de appellat.

101 Generaliter tamen tacite potest procurator appellationi renuntiare, Philip. Franc. in d. c. ex ratione, n. 40. vers. circa quartum impedimentum, & sub num. 32. Card. Alex. ubi num. 18. vers. ex predictis, idem Franc. in cap. Nicolao. quæst. 7. n. 13. de appellat. ut loquantur, quando apparent renuntiari non prosequendo appellationem. Ursill. in adnotat. ad Afflict. decis. 78. in causa Firmani, num. 9. in fin. dicens posse tacite renuntiare permittendo labi tempus, Scacia de appell. q. 17. limit. 2. num. 71. ubi etiam quod potest renuntiare tacite non appellando, infra decem dies, & passus est labi terminus, quia tunc pariter prajudicat domino, ut & ipse, 90. vers. tertius casus, Philip. Franc. in dict. cap. interposita, & ille denique, quæst. 6. n. 9. tenet. Speculator in titul. de appellat. §. 1. num. 7. lib. 2. fol. 184. Salicet. in authent. hodie, n. 1. C. de appellat. Felin. in cap. 1. sub n. 6. ut lute non contestat. Nicell. tractatu de concord. gloss. concord. 6. fall. 18. n. 54. & sequentibus, tom. 18. fol. 193. Afflict. decis. 144. fuit dubitatum, num. 1. Lancelot. de atten. 2. parte, c. 12. lim. 50. n. 9. & sequentibus, Cephalus consil. 185. in causa n. 34. & aliquibus objectis hanc opinionem tuerit Scacia de appellat. q. 12. a n. 188.

102 His convenit quod licet vera contumacia procuratoris in causa non noceat domino, quoniam possit appellare à sententia, contra eundem contumacem lata, quia dominum hoc beneficio non privat, tamen debet ipse dominus appellare, & infra decem dies à die lat. 103 tæ sententia, & non à die scientia, & notitia, secundum Rotam decisione 27. alias 313. nota quod ubi procurator. versfin. de appellat. in antiquis, Franc. in dict. cap. Nicolao, sub num. 19. Speculator. ubi proxime. Nicellus ubi proxime, & n. 57. Afflict. decis. 214. n. 2. Roland. à Valle cons. 91. n. 8. & supra, lib. 4. Lancelot. de atten. d. lim. 50. n. 8. latè & optimè prosequitur Escacia d. q. 12. a num. 120.

104 Ex hucusmodi dictis, satis comprobatur, posse procuratorem tacite renuntiare appellationi, si post ejus interpositionem comparuerit coram judice à quo, ita ut domino prajudicet, ita tenet in specie Bellam. 137. procurator, quem sequitur Ant. Gabriel communium concl. lib. 2. de appellat. consil. 2. ampli. 3. min. 4. Felin. in cap. quoad consultationem 15. sub num. 7. de sententia, & rejud. Antonius Gabriel. ubi prox. concl. 3. num. 2. à num. 19. & 18. contra hac in specie tenent Caputaq. dec. 10. n. 1. & 2. part. 1. Ursill. ad. Afflict. decis. 87. n. 9.

## CAPUT VI.

Appellationis legitimæ denegata delatio, & attentata exequitio, seu adulteriora processus; præcise, an simul requirantur, ut violentiam adesse declaretur, & quid si adest subsequita exequitio dumtaxat: præcedente tamen delatione appellationis; & quid in actis negativis.

## SUMMARIUM.

- 1 Vim facit, & lege Julia de vi tenetur, qui provocazione pendente sententiam exequitur.
- 2 L. leg. Julia. ff. ad I. Julian. de vi public. refertur, ibid.
- 3 Cap. quoties Episcopi 2. quæst. 6. verba recensentur.
- 4 Recursus an denegetur in denegata delatione appellationis ab actibus negativis.
- 5 Cevallos refertur afferens violentiam consistere in denegata appellatione, & executione.
- 6 Decretum violentie que otorgue y reponga, an possit verificari, ubi deficit quid reponendum, num. 6. & num. 49. & sequentibus.
- 7 Dispositus est interpretanda ut quolibet verbum aliquid operetur, ne videatur frustra appositum.
- 8 Verbis dispositionis in dubio est serviendum.
- 9 Recursus, ut locum habeat solam denegatam delationem legitime appellationis sufficere absque executione, verius ostenditur.
- 10 Vis non solum consistit in hominum vulneratione.
- 11 Delatio denegata non est violentia perfecta, sed principia, preparatio, & animi deliberatio ad illam committendam.
- 12 Pena apposita à jure judici exequenti appellatione pendente ut infligatur, debet expectari exequitio, & actus consummatio.
- 13 Recursus Regius non est introducens ad imponendam penam iudicis Ecclesiastico vim inferentis.
- 14 Finis recursus est dumtaxat protectione nuda, & naturalis, ne quis vi opprimatur à judice Ecclesiastico.
- 15 Defensio, ut licita dicat non est expectandus violentia effectus; sed sufficit animi determinatio, & propositum.
- 16 Defensio licita est à violentia, quando probabiliter de periculo dubitari potest.
- 17 Animus exequendi, & ad ulteriora procedendi appellatione non obstante, satis detegitur ex denegata delatione.
- 18 Delatione denegare ubi judici permititur, tacite permittitur ei sententia exequi appellatione non obstante.
- 19 Iudea inferior tacite est inhibitus à jure interposita legitima appellatione, etiamsi non inferat.
- 20 Delatio denegata est pars integralis violentie, & animi deliberatio aperte ad invocandum auxiliū Regium.
- 21 L. Regia 36. & 37. tit. 5. l. 3. recipila. ponderantur, ut ad invocandum Regiam protectionem sola sufficiat appellationis denegata delatio absq; executione.
- 22 Denovo a principio refertur, quæ post illatum reuedendum querere, melius est.
- 23 Recursus regius, ut locum habeat, solus timor futura executionis, ubi denegatur delatio legitime appellationi, sufficit.
- 24 Violenta committitur, quando legitima pendente appellatione index exequitur, vel quando timetur exequi, quoad auxilium invocandum.
- 25 L. 86. tit. 5. lib. 2. recipila. ibi, para que el proceda, ponderatur.

26 Vim

## Pars I. Cap. VI.

113

- 26 Vim si non adesse reperiatur processus inspectione, judici remittitur.
- 27 Provisioni Regie non satisfiet per solam delationem appellationis si sit quid attentatum, secus si aliquid non sit, quia tunc per solam delationem satisfit.
- 28 Cevallos varius adnotatur.
- 29 Recursus violentia non solum est inductus in favorem vi oppressi, sed jurisdictionis Ecclesiasticae superioris, ne illius auctoritas vilipendatur.
- 30 L. 4. tit. 10. p. 7. & l. Jul. interpretatur.
- 31 C. quoties Episcopi 2. q. 6. interpretatur.
- 32 Judici exequi violenti suam sententiam appellatione pendente potest pars resistere, urbanius tamen Princps, cuius proprium officium est.
- 33 Recursus locum habet in actis negativis, ubi non datur executio, sed sola sufficit legitima appellationis denegata delatio.
- 34 Auxilium imploratum ab Ecclesiastico negante appellatur, & adhibetur Senatus per viam violentie.
- 35 Appellatio est legitima ab Episcopo visitante exempli.
- 36 Ab Episcopo excommunicante judicem laicum nolentem praestare suum auxilium iniuste peritum, denegante censurarum absolutionem, licet appellare, & adire Senatum per viam violentie.
- 37 Recursus denegare in actis negativis, ubi appellatio sui natura urruque habet effectum, foret absurdum.
- 38 Attentata appellatione pendente plurima sunt, alia extra sententia executionem, ut in exemplis.
- 39 Appellatio legitima suspendit effectum sententia, & jurisdictionem etiam in sententia secum habente executionem.
- 40 Recursus si conceditur in non delatis appellationibus ab actis affirmativis, quia timetur executio, multò magis est concedendus in actis negativis, quia illam secum trahant.
- 41 Causa plus influit in se ipsa, quam in causato.
- 42 Cevallos vulgariter reprehensus ab Auctore explicatur.
- 43 Executionem petitan à judice denegante, appellatio nique deferente, & non exequente, vim non fieri in Senatu declaratur.
- 44 Delatio ubi adeat, & deficit executio, fundamentum recursus deficit.
- 45 Ab executione instrumenti, putat, iniuste denegata, licita est appellatio, & quem producat effectum.
- 46 Et quo decreti generi hoc caſu utatur Senatus.
- 47 Index Ecclesiasticus inhibens facultati, ne exequatur instrumentum, dum cognoscit de ejus usura, si illud non esse usurarium declarat, & ut secularis possit procedere, an appellatione subsequita in hac sententia secularis procedet.
- 48 In sententia appellabili sui natura facta condemnatione & in fine mandare relaxari executoriales; est attentatum pendente termino ad appellandum.
- 49 Decreti violentia verba, que otorgue y reponga, & comprehendat attentata, si qua sint, non sunt sine effectu quid operandi.
- 50 Decreti verba, otorgue y reponga, stant conditionaliter, ibidem.
- 51 Decreti verba, absuelta los descomulgados, intelliguntur, si adiunt excommunicati.
- 52 Decreti verba, otorgue y reponga, veniunt in declarationem ejus, quod tacite inerat.
- 53 Recursus ad invocandum sufficit solus timor attentati, nec simul exequitionem Doctores omnes requirent.
- 54 & 55 Delatio appellationis licet adsit, si tamen index ad ulteriora procedat, vis est perfecta & dabilis est recursus.
- 56 Delatum ubi est appellationi, & longè major violentia est, quia duplice causa judicis est suspensa jurisdictione. Salgado de Proct. Reg.
- 57 Delatio ubi datur interveniente insuper attentato, si non admitteret recursum, duo absurdâ darentur.
- 58 Recursus si ob solam delationem negatur ob timorem attentari datur, multò magis in ipso attentato, & executione subscreta.
- 59 Causa plus operatur in se ipsa, quam in causato.
- 60 Recursus regius duo copulata jubet judici facienda, deferre & reponere, & sic requirit concursu copulatori.
- 61 Querela violentia quemadmodum concipienda, quando judex detulit tamen ante, vel post attentavit, & noluit reponere.
- 62 Ubi ponuntur duo remedia mirabilia.
- 63 Cevallos propositio reprobatur, cum ipse includat duo absurdâ intolerabilia.
- 64 Deferre, vel negare delationem, an censeatur, si index appellatione respondat, auditur, quantum de jure, &c. an sufficiat invocandum regium auxilium.
- 65 Senatus tunc decretum dat, que por agora non haze fuerça quando appellationi proposta nihil respondit, nec postea provisioni ordinaria, sed mandavit notario, ut mittat acta.
- 66 Et quid quando in hoc casu provisioni respondit appellationem esse minus legitimam, &c. an id sit attendendum, ut cognoscatur super articulo violentie.

**UTILISSIMA** est hujus quæstionis resolutio, in ea siquidem nonnullos, juris peritissimos lapsos fuisse vidimus: in eaque varios, licet quid verum sit tandem fuerint amplexi; ideoque ut penitus dubitatio deinceps amputetur, eam accuratè examinabo ad partes.

Et pro negativa: ut scilicet nulla vis esse possit in sola denegata appellationis legitimæ delatione; sed simil debeat concurre exequitio, attentatum, seu ad ulteriora processus, fortissima urgent fundamenta, & in primis expendo textum ferè expressum in l. leg. Julia, in hac verba: Lege Julia ubi publica tenetur, qui cum imperium, potestatē haberet, civem Romanum adversus proctionem necaverit, verberaverit, iusseritve aliiquid fieri, &c. ff. ad l. Jul. de vi public. ecce igitur violentiam, non solum consistere in denegata delatione appellationis, sed sententia exequitione possit.

Secundò & pro eadem parte non minus expressus est text. in l. 4. tit. 10. p. 7. cuius verba sunt: Sientense por agraviados algunos vegadas los homes de los juizos de los juzgadores, e piden alçada para delante el Rey, e tales juezes ha, que con gran soberbia, o malicia que ay en ellos, o por muy desentendidos, que non les quieren dar eçada antes los deshonran, dizendoles mal, o prendientes, e por eçso deixinos que qualquier a juzgador que sobre tal razon como ista sirviese, o prendiese, o matasse, o deshonrase, algun home, que debe haver, perde otal pena, como si fiesse fuerça con armas, &c. ecce textum apertum, requirentem sententia exequitionem, ut violentia adesse dicatur.

Tertiò facit etiam bonus textus in c. quoties Episc. 2. q. 6. ibi: Et dum prædictam Romanam Ecclesiam appellaverint, ut ab ea se audiri poposcerint; nullos eos aut excommunicare, aut eorum fedes surripere, aut res eorum auferre, aut aliquam vim eis inferre, præsumat quæ amborum causa Romani Pontificis autoritate terminetur, quod si aliter à quoquam præsumptum fuerit, nihil erit, sed viribus caruit. Ex quibus verbis aperie colligitur: vim consistere, non denegata delatione appellationis, sed in eo, quod ea pendente, in Rom. Curia exequitur: ergo aliter Regius recursus interponi non potest.

Quartò, & pro hac parte fortiter urget etenim si aliqua ratione in actis negativis denegatur recursus ad Regem ea potissimum, quia in eis non datur attentatu, exequitio, necnon quid reponatur, ut post haec tenet

K 3 Ceval.

Ceval. in q. 897. n. 902. cum seqq. ubi ponit casum in denegata exequatione, petita vigore garantigati instrumenti, aut sententia transacta in rem judicatam, ut appellans ab hac denegatione non possit ad Regem recurrere, quia nulla adest violentia, nec quid exequendum, & per consequens, nec quid reponendum, & ita Ceval. ibi ad hoc communiter allegatur inter omnes adovatos, & augetur difficultas ex eo, quod ipsius Ceval. nunc in gl. 6. sub n. 90. scripsit, in hac: Et ratio est, quia tota sua, & potestis hujus cognitionis per viam violenciae consistit in non admittenda appellatio ne ad superiorrem, & exequenda appellatio remota in casibus, quibus de jure admittenda est. Hec ille; ergo altero deficiente, sive denegata delatione, sive ejus exequatione penitus cessat recursus ad Regem; cum ejus deficit fundamentum.

Quintus, & ultimus facit: nam aliquo praedictorum deficiente, impossibile est, ut possit nec Regium decreatum, nec ejus provisio verificari, concipitur enim, que otorgue y repone a lo hecho, &c. & sic ubi non est, quid reponatur, superflua forent, quod negandum est; quia in qualibet dispositione verba non debent esse si ne effectu aliquid operandi, immo potius debemus praeceps interpretari; ut quodlibet verbum aliquid operetur; ne videatur fuisse frustra positum, l. ait prator, la prima, ibi Paul. Castr. & Alexand. & Jaf. ff. de jur. jur. leg. postlimin. & ult. ff. de capt. & postlimin. revers. cap. pastoral. & ibi not. de app. & in similibus terminis dicit Tiraq. in repeti. leg. si unquam, verb. omnia, vel partem aliquam. n. 10. Cod. de revocand. donat. & quia in re dubia verbis dispositionis est serviendum post alios Tiraq. ibi, verbo libertis, sub n. 4. ergo manifeste sequitur; hanc partem negativam probabilem esse, ut utrumque tam denegata delatio, quam exequatio, & attentatum sit de essentia hujus Regii recursus, ita ut altero deficiente, vim non fieri discernatur.

Quibus tamen, & aliis non obstantibus, contraria sententiam, & opinionem, immo utrumque non requiri, simul ad invocandam Regiam protectionem, sed quod sola sufficiat denegata delatio, veriore, atque receptionem esse manifeste, probabo, & primò ex verbis juris-conf. in leg. penult. ibi: Cum Matri dixerit, vim nullam fecit Cæsar dixit; Tu vim putas esse solam, si homines vulnererentur, ff. ad leg. Jul. de vi priva. eademmet etiam

verba repetuntur in l. extat. ff. de eo, quod metus causa, qua propter dicendum est, ut ea quæ dicta sunt in d. l. leg. Jul. & l. 4. part. loco exempli apponantur, non ut altera violentia non dicatur, & est textus expressus in leg. fin. ff. quod metus causa; ubi timent violentiam permititur adire potestatem, ut prohibeat vim pati, de quo post alias Moneta, de conservato, cap. 3. sub n. 2.

Secundus probatur ex indissolubili ratione, illo suppositio prius, quod delatio denegata non est violentia perfecta, sed principium, pars, preparatio, & animi deliberatio ad illam committendam, quare licet ad impositionem peccatae impositum a jure iudici, violenter exequenti, sit necessario expectanda exequatio, ut cognoscatur qualitas, & quantitas delicti, ut peccata mensurabilis applicetur, cum aliter in civilibus, aliter in criminalibus, & in istis etiam variè puniatur iudex, ideo expectandus est effectus, & actus consummatio, quia regulariter in delictis non punitur affectus, animus, & voluntas, nisi sequatur effectus voluntatis, & animi exequatio, prout apud omnes criminalistas notum est: ac propterea ad imponendam dictam peccata, facta est mentio exequationis actualis in d. l. leg. Jul. & in d. l. parita, de cuius peccata impositione in hoc Regio resciuisu non tractatur, nec violentia cognitio ad illum est effectum introducta, quia id voluntati, & arbitrio iudicis Ecclesiastici superioris liberè relinquitur, qui de justitia causa principalis, gravaminis sententiae, & appellationis cognituras est.

Igitur eadem quidem intentione nolit iudex, à se facto proprio abdicare jurisdictionem per delationem, eam usurpando à superiori, in quem tacite à jure translata est, & iudex inferior per legitimam appellationem juris ministerio est inhibitus l. 1. ff. nihil. novar. appell. pend. igitur de primo ad ultimum sequitur, quod ex denegata delatione justa appellationi, manifeste deduta, dicitur iudicis deliberatio, & determinatio vim cuius effectu inferendi, ac propterea, & quod ipsa denegatio sit violentia pars integralis, & principium violentiae sufficiens ad auxilium, & Regiam protectionem invi-

invocandum, non secus ac si in rixa aliquis apponat ensi manum, aut illum requirat, seu pallium brachio involvere incipiatur, necnon galerum incipite colloca verit, ejusque verticem levaret, ex iis enim preparatio ad offendam colligitur evidenter.

21 Tertius pro hac parte expendo textum oppressum (qui prorsus omnimodam cavillationem excludit) in l. 3. tit. 5. lib. 2. recopil. ibi. Por quanto, assi por derecho como por costumbre immemorial nos pertenece, alçar las saeras, que los juez Ecclesiasticos, y otras personas hazen, en las causas que cognoscan, no otorgando las appellaciones, que dellos legitimamente son interpusas. (Et iterum ibi: Quercando se, que no se otorga la appellation, &c.) den nuestras cartas en la forma acostumbrada, &c. [para que se otorgue la appellation.] &c. & in l. 3. & seqq. ibi: Que a las audiencias se trahen por vía de fuerza muchos procesos, &c. (porque no otorgan las appellaciones, &c.) ecce iura aperte probantia nostram opinionem verisimilam, ut ad invocandam protectionem Regiam, & nudam defensionem, solius justa appellationis atten datur denegata delatio, non etiam expectetur exequatio; qua quidem iura provide disponunt in præbenda protectione, cum natura defensionis sit; ut præstetur ante damnum, & vim illatam, & cum de periculo time tur; quid enim prodest jam occiso defensio; quomodo etiam occurrit in periculo, jam incidenti, & pereanti in illo: minanti enim periculo, & damno infecto occur rendum & resistendum est, juxta tot. tit. ff. de damno infesto; quia melius siquidem est, in principio d' inno resistere, & occurrire, quam post illatum remedium querere, l. 1. Cod. quando liceat sine judi. vind. quarum legum genuina ratio legitime deducitur ex iis, que hactenus diximus circa naturam defensionis naturalis.

22 Quarto, & pro harum legum Regiarum, & nostra doctrina declaratione, facit mirabilis doctrina Fulvii Pacian. in conf. 16. 4. n. 38. Sese tractatu de inhibit. & 8. §. 1. n. 4. & ulterius in dec. 114. n. 4. tom. 2. fol. 52. qui quidem affirmant, quod ad hujusmodi Regium recursum, tunc vim adesse, dicetur; quando sumus in appellatione que utrumque habet effectum, devolutivum, & suspensivum, etenim si timetur, quod iudex a quo vult, non obstante appellatione procedere, vim infert, & potest Senatus Regias se intromittere, vim tollendo, & oppressum protegendo, impediéque iudicem, ne indebitè exequatur: ergo solus timor exequendi sufficit, ad au-

23 24 xilium postulandum: ideo bene dicit ipse Sese d. §. 1. sub n. 4. utrumque casum amplectens, scilicet; quando indebitè appellatione suspensiva non obstante, processerit, vel procedere timeatur, ut in tali casu dicatur inferre vim, ad invocandam Regiam protectionem, qui quidem Doctores recte calluerunt hujus recursus naturam & substantiam, quia ex hac denegata delatione iudex minatur exequationem, & procedere ad ultiora tacite proponit, quia est vera præparatio ad illam.

25 Quinto hæc etiam pars ex aliis ipsius l. 3. 6. verbis in fin, probatur ibi: Y si por el dicho proceso pareciesse, la dicha appellation no ser justa, y legitimamente interpusa, remitan luego el tal proceso al juez Ecclesiastico, &c. para que el proceda, &c.) quæ verba indicant ante exequationem sententia, recursum Regium fuisse imploratum, necnon posse licet implorari, quoniam si facta foret jam exequatio, quid procedere nihil habebret amplius, & sic non possent illa verba, in sententia definitiva, verificari; quia exequatione semel facta functus esset iudex officio suo, quod eodem modo ele-

26 ganter explicuit Cæned. in quest. canon. 45. sub n. 39. ubi dicit, quod si ex adducto processu ad Regium Senatum fuerit compertum, appellationem esse frivolam, causa ad eundem iudicem remittitur, ut exequatur sententiam: ergo requiritur, ut facta exequatio, & attentato conducatur processus ad Regium prætorium.

Octavo pro hac parte pugnat ratio, quam communiter

Pro quo sexto etiam urget intellectus, quem assignavimus, hac 1. p. c. 2. ad d. l. Regiam 3. 6. in princ. in illis verbis ibi: E si el juez Ecclesiastico no lo otargare, &c.)<sup>27</sup> ut scilicet subintelligantur, quando non sit aliquid exequationi traditum, quia tunc secundum d. l. sufficiet sola delatio appellationis ad tollendam violentiam, & provisioni Regie satisfaciendam. Secus autem si aliquid exequationi iudex tradidit, qui tunc per solam delationem non satisficeret ordinariæ Regie provisioni. Sequitur Villadiego in sua polit. c. 4. n. 39. & 42. fol. 78. Joan. Gutier. lib. 1. canon. q. c. n. 9 & post hæc etiam dicit Ceval. in gloss. 10. sub n. 1. & 2. ex quo qui intellectu apertissime constat; ad invocandum auxilium, & Regiam defensionem, sufficere solam denegatam delationem appellationis, & non simul exequationem, nec ulterius processum requiri, quo quidem varius ipse redditur Ceval. dum in gl. 6. sub n. 90.<sup>28</sup> (quem citavimus pro contraria parte suprà, in fundam. ad fin.) aliud censeat.

Septimus comprobatur amplius quoniam hæc Regia protectione ea potissimum ratione in hoc genere violentia fait inducta, non solam, ut oppresso appellanti occuratur, sed etiam ut judicis superioris autoritas conservetur, ejusque adjuvetur iurisdictio: neque ipsius honor vilipendatur prohibendo appellanti, ne ad illum recurrit, claudendo illi januam justæ defensionis, ne possit oppressus coram superiori appellationem prosequi, impidiendo cursum negotii, & iurisdictionis, à se juris ministerio abdicare; de ad superiori transmittatur, illam usurpans, & occupans per delationis negotiationem, prout se diximus c. 1. & 2. suprà, & passim probant DD. de hac materia tractantes, quos retulimus c. 1. n. 16. Sed hoc penitus verificatur in sola delatione appellationis legitime negata, ut superius probatum est, & ad oculum patet; ergo in sola denegata delatione consistit violentia ad hoc saltim, ut Regius haberi possit recursus.

Ex quibus clarè constat, quod licet ad imponendam poenam condignam generi attentati, requiratur, & expectetur exequio effectiva, & actualis attentio, quia non ponitur effectus, nisi sequatur effectus, (ut superius dictum est) tamen ad invocandam Regiam protectionem, animi determinatio sufficit, quia in ea non proceditur ad dictæ poena impositionem, quod quidem etiam est ex mente d. 1. 4. p. supracitata pro 2. fundamento contrarie partis, quæ si attentè legatur videbimus, quod dum in principio de denegata delatione, loquitur, nihil de executione apponit, tamen postmodum ad poenam applicationem premitit sententia exequationem, cui quidem, & d. l. Julia adducta suprà, in princ. pro primo fundamento contrarie partis respondendum est, ut procedant, & loquantur quoad poena condigne impositionem, ut ad hunc effectum expectanda sit quantitas, & qualitas exequitionis, cum non sit de delictis, in quibus panitur effectus, & animi determinatio, etiamsi non sequatur effectus, non autem loquimur de defensione naturali præstanda, ad impediendam violentiam, & vim propulsandam, ad quod animi determinatio, nec non solus timor inspicitur, ut dictum est.

Hoc idem insinuat text. in d. c. quies Episcopi 2. q. 6. 31 quem adduximus pro contrarie partis tertio fundamento, quo non agitur de impositione poena vim inferenti iudici, sed de actorum annulatione, ac propter rea præsumptio, & effectus illo text. prohibetur, & inhibetur, ibi, aut aliquam vim eis inferre præsumant, & iterum ibi, quod si aliquid a quoquam præsumptum fuerit, nihil erit, sed viribus caruit; & ita ubi non agitur de poena corporali, obviatur initio, & præsumptioni, & animi deliberationi vim inferendi appellationi, cuius germanus est intellectus, & nostra doctrina consonus.

Octavo pro hac parte pugnat ratio, quam communiter